

MINISTERUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
AGENT GUVERNAMENTAL

*Decizie tradusă și redactată de Direcția agent guvernamental.
Decizia poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 51107/12
Valeriu BUZU
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Doua), întrunită la 19 iunie 2018 într-un Comitet compus din:

Paul Lemmens, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Stéphanie Mourou-Vikström, *judecători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al secției*,

Având în vedere cererea de mai sus depusă la 7 august 2012,

Având în vedere declarația prezentată de Guvernul respondent la 23 aprilie 2018, prin care solicită Curții să radieze cererea de pe rol, precum și replica reclamantului la această declarație,

După deliberare, decide după cum urmează:

ÎN FAPT ȘI PROCEDURA

Reclamantul, dl Valeriu Buzu, este un cetățean moldovean, care locuiește în Chișinău. El a fost reprezentat în fața Curții de către dl A. Bot, avocat din Chișinău.

Guvernul Republicii Moldova (în continuare „Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl O. Rotari.

Cererea se referă la detenția reclamantului timp de o noapte, în urma participării acestuia la o întrunire pașnică. Reclamantul a fost acuzat de ultragierea poliției, însă a fost ulterior achitat de instanțele naționale, care au stabilit că acuzațiile erau neîntemeiate. După ce a fost achitat, reclamantul a

inițiat în fața instanțelor naționale o acțiune civilă împotriva Statului, prin care a solicitat despăgubiri de aproximativ 914 euro pentru încălcarea drepturilor sale garantate de Articolele 5 și 11 din Convenție. Curtea Supremă de Justiție a constatat că drepturile reclamantului fuseseră încălcate și i-a oferit echivalentul sumei de aproximativ 444 euro. Reclamantul s-a plâns că suma acordată nu era suficientă pentru ca acesta să-și piardă statutul de victimă în temeiul Articolelor 5 și 11 din Convenție. Cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN DREPT

Reclamantul s-a plâns despre detenția lui ilegală timp de o noapte. De asemenea, el s-a plâns că i-a fost încălcat dreptul său la libertatea de întrunire. El a invocat Articolele 5 § 1 și 11 din Convenție.

După încercările eșuate de a ajunge la o înțelegere amiabilă, printr-o scrisoare din 23 aprilie 2018, Guvernul a informat Curtea că a propus prezentarea unei declarații unilaterale în vederea soluționării problemei invocate în cerere, solicitând Curții să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 din Convenție.

Declarația prevedea următoarele:

„Guvernul Republicii Moldova recunoaște [...] că a avut loc o încălcare a drepturilor reclamantului prevăzute de Articolul 5 §§ 1 și 5 și Articolul 11 din Convenție, din moment ce despăgubirile acordate de către instanțele naționale cu titlu de prejudiciu moral nu au permis reclamantului să-și piardă statutul de victimă. [...] Guvernul se angajează să plătească [...] 470 euro (patru sute șapte zeci euro) pentru a acoperi orice prejudiciu material și moral, precum și costuri și cheltuieli, plus orice taxă care poate fi aplicată reclamantului.

[...] suma de mai sus va fi convertită în lei moldovenești la rata de schimb aplicabilă la data plății și scutită de orice taxe. Aceasta va fi plătită în termen de trei luni de la data notificării deciziei luate de Curte în temeiul Articolului 37 § 1 din Convenție. În cazul neachitării acestei sume în perioada menționată de trei luni, Guvernul se obligă să achite dobândă, de la expirarea perioadei respective până la decontare, la o rată egală cu rata marginală de împrumut a Băncii Centrale Europene pentru perioada prestabilită plus trei procente. Plata va constitui soluționarea definitivă a cauzei și a oricăror altor pretenții care ar putea apărea din circumstanțele prezentei cauze.

În concluzie, Guvernul invită Curtea să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu prevederile Articolului 37 § 1 (c) din Convenție.”

Printr-o scrisoare din 28 mai 2018, reclamantul a indicat că nu era satisfăcut de termenii declarației unilaterale, din motiv că suma propusă de Guvern era prea mică. Fără a face referire la jurisprudența relevantă a Curții, reclamantul a indicat că el dorește 12 000 euro cu titlu de prejudiciu moral.

Curtea reiterează că Articolul 37 din Convenție îi oferă posibilitatea de a decide radierea de pe rol a unei cereri în orice stadiu al procedurii, atunci

când circumstanțele conduc la una din concluziile specificate la literele (a), (b) sau (c) din paragraful 1 al acestui Articol. Articolul 37 § 1 (c) din Convenție permite, în special, Curții să radieze o cauză de pe rol, dacă:

„din orice alt motiv constatat de Curte, continuarea examinării cererii nu se mai justifică”.

De asemenea, Curtea reiterează că, în anumite circumstanțe, poate radia o cerere de pe rol în temeiul Articolului 37 § 1 (c) din Convenție în baza unei declarații unilaterale a unui Guvern respondent, chiar dacă reclamantul dorește ca examinarea cauzei să continue.

În acest sens, Curtea a examinat declarația în lumina principiilor ce rezultă din jurisprudența sa, în special hotărârea *Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turcia (obiecții preliminare) [MC]*, nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI; de asemenea, a se vedea *WAZA Sp. z o.o. v. Polonia (dec.)*, nr. 11602/02, 26 iunie 2007; și *Sulwińska v. Polonia (dec.)*, nr. 28953/03, 18 septembrie 2007).

Având în vedere natura admitterilor incluse în declarația unilaterală a Guvernului din 23 aprilie 2018 și quantumul compensației propuse de Guvern, care, împreună cu suma de bani deja oferită de către instanțele naționale, ar ajunge la suma solicitată de reclamant în fața instanțelor naționale (a se vedea mai sus), Curtea consideră că nu mai este justificată continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 (c) din Convenție) (a se vedea, pentru principiile relevante, *Tahsin Acar*, citat mai sus, și *Meriakri v. Moldova* ((radiere de pe rol), nr. 53487/99, 1 martie 2005)).

În lumina tuturor considerațiilor de mai sus, Curtea este convinsă că respectarea drepturilor omului, precum este definită în Convenție și în Protocoalele sale, nu necesită continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 *in fine*).

Prin urmare, cererea trebuie radiată de pe rol.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate

Ia act de termenii declarației Guvernului respondent și de modalitățile de conformare cu angajamentele menționate;

Decide să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 12 iulie 2018.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Paul Lemmens
Președinte